

RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

ARREST

van 19 september 2017 met nummer RvVb/S/1718/0080
in de zaak met rolnummer 1617/RvVb/0576/SA

Verzoekende partijen

1. mevrouw **Caroline VANROBAEYS**
2. de heer **Andre GELDHOF**
3. mevrouw **Yolande VERSTRAETE**

vertegenwoordigd door advocaat Luc GHEYSENS, met woonplaatskeuze op het kantoor te 8560 Wevelgem, Lode de Boningestraat 39

Verwerende partij

DE GEWESTELIJKE STEDENBOUWKUNDIGE AMBTENAAR van het departement RUIMTE VLAANDEREN, afdeling West-Vlaanderen

vertegenwoordigd door advocaat Bart BRONDERS, met woonplaatskeuze op het kantoor te 8400 Oostende, Archimedestraat 7

Tussenkommende partij

de nv **ASPIRAVI**

vertegenwoordigd door advocaat Joris DE PAUW met woonplaatskeuze op het kantoor te 2800 Mechelen, Schaliënhoeverdreef 20T

I. BESTREDEN BESLISSING

De verzoekende partijen vorderen met een aangetekende brief van 5 mei 2017 de schorsing van de tenuitvoerlegging en de vernietiging van de beslissing van de verwerende partij van 17 februari 2017.

De verwerende partij heeft aan de tussenkommende partij een stedenbouwkundige vergunning onder voorwaarden verleend voor het bouwen van een windpark bestaande uit drie windturbines, één middenspanningscabine en de bijhorende ondergrondse electriciteitskabels, alsook een machtiging voor de ondergrondse kruising van de Reutelbeek/Geluwebeek (cat.2) met een middenspanningskabel en de bijhorende ondergrondse electriciteitskabels, alsook een machtiging voor de ondergrondse kruising van de Reutelbeek/Geluwebeek (cat.2) met een middenspanningskabel en de bijhorende ondergrondse electriciteitskabels, alsook een machtiging voor de ondergrondse kruising van de Reutelbeek/Geluwebeek (cat.2) op de percelen gelegen langs de autosnelweg A19 in de omgeving van de Wervik, afdeling 3, sectie C, nummers 11, 27F, 28/02, 28A, 30G, 31L, 41F, 42B, 43B, 49T, 49V, 54T, 54V,.

II. VERLOOP VAN DE RECHTSPLEGING

De tussenkomende partij verzoekt met een aangetekende brief van 5 juli 2017 om in de procedure tot schorsing en vernietiging tussen te komen.

De voorzitter van de Raad laat de tussenkomende partij met een beschikking van 11 augustus 2017 toe in de debatten.

De verwerende partij dient een nota betreffende de vordering tot schorsing en het administratief dossier in. De argumentatie van de tussenkomende partij betreffende de vordering tot schorsing is vervat in haar verzoekschrift tot tussenkomst.

De kamervoorzitter behandelt de vordering tot schorsing op de openbare zitting van 5 september 2017.

Advocaat Stephanie THYS *loco* advocaat Luc GHEYSENS voert het woord voor de verzoekende partijen.

Advocaat Stijn VAN HULLE *loco* advocaat Bart BRONDERS voert het woord voor de verwerende partij.

Advocaat Joris DE PAUW voert het woord voor de tussenkomende partij.

Het decreet van 4 april 2014 betreffende de organisatie en de rechtspleging van sommige Vlaamse bestuursrechtscolleges (DBRC-decreet) en het besluit van de Vlaamse regering van 16 mei 2014 houdende de rechtspleging voor sommige Vlaamse bestuursrechtscolleges (Procedurebesluit) zijn toegepast.

III. FEITEN

De tussenkomende partij dient op 14 maart 2014 bij de verwerende partij een aanvraag in voor een stedenbouwkundige vergunning voor *“het bouwen van een windpark bestaande uit drie windturbines, één middenspanningscabine en de bijhorende elektriciteitskabels”* op percelen gelegen te 8940 Wervik, Beselarestreet, met als kadastrale omschrijving afdeling 3, sectie C, nummers 11, 27F, 28/02, 28A, 30G, 31L, 41F, 42B, 43B, 49T, 49V, 54T en 54V.

De Vlaamse minister van Omgeving, Natuur en Landbouw verleent voor de aanvraag op 28 december 2014 een milieuvergunning, nadat de verwerende partij op 10 juli 2014 reeds eerder een milieuvergunning verleende.

De percelen liggen volgens de bestemmingsvoorschriften van het gewestplan ‘leper-Poperinge’, vastgesteld met koninklijk besluit van 14 augustus 1979, in landschappelijk waardevol agrarisch gebied.

Tijdens het openbaar onderzoek, georganiseerd van 3 april 2014 tot en met 2 mei 2014, worden 1717 ontvankelijke bezwaarschriften ingediend.

Het agentschap Onroerend Erfgoed, afdeling Archeologie adviseert op 31 maart 2014 gunstig.

De dienst Waterlopen van de provincie West-Vlaanderen adviseert op 31 maart 2014 voorwaardelijk gunstig.

Het agentschap Onroerend Erfgoed, afdeling Landschappen adviseert op 22 april 2014 ongunstig.

Het departement Landbouw en Visserij, afdeling Duurzame Landbouwonwikkeling adviseert op 23 april 2014 voorwaardelijk gunstig.

Het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Zonnebeke adviseert op 28 april 2014 ongunstig.

Het agentschap Wegen en Verkeer adviseert op 29 april 2014 gunstig.

De Federale Overheidsdienst Mobiliteit en Vervoer – Luchtvaart adviseert in een gecoördineerd advies met Belgocontrol en Defensie op 13 mei 2014 voorwaardelijk gunstig.

Het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Wervik adviseert op 19 mei 2014 ongunstig.

De verwerende partij verleent op 16 juli 2014 een stedenbouwkundige vergunning.

De verzoekende partijen en derden tekenen tegen deze beslissing beroep aan bij de Raad.

Met een arrest van 11 oktober 2016 met nummer RvVb/A/1617/0155 vernietigt de Raad de beslissing van 16 juli 2014 en beveelt de verwerende partij een nieuwe beslissing te nemen over de aanvraag van de tussenkomende partij binnen een vervalt termijn van vier maanden vanaf de dag na de dag van de betekening van het arrest.

Met een arrest van 26 januari 2017 vernietigt de Raad van State de door de Minister verleende milieuvergunning.

De verwerende partij verleent op 17 februari 2017 opnieuw een stedenbouwkundige vergunning onder voorwaarden. Dit is de bestreden beslissing.

Ook de gemeente Zonnebeke, de heren Boudry, Bouckaert en Dewulf en mevrouw Vandelannootte vorderen met een aangetekende brief van 10 april 2017 de vernietiging van de bestreden beslissing. Dit beroep heeft als rolnummer 1617/RvVb/0574/A.

IV. ONTVANKELIJKHEID VAN DE TUSSENKOMST

Een onderzoek van de ontvankelijkheid van het verzoek tot tussenkomst is enkel aan de orde indien de voorwaarden om de schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing te bevelen, zijn vervuld. Zoals hierna zal blijken, is dit niet het geval.

V. ONTVANKELIJKHEID VAN DE VORDERING TOT SCHORSING

De tussenkomende partij betwist de ontvankelijkheid van de vordering. De Raad is echter van oordeel dat de exceptie van de tussenkomende partij slechts onderzocht en beoordeeld dient te worden wanneer de voorwaarden om de schorsing te bevelen, zijn vervuld. Zoals hierna zal blijken, is dit niet het geval.

Voorgaande overweging verhindert niet dat de Raad om proceseconomische redenen reeds in de huidige stand van het geding de aandacht van de partijen, en in het bijzonder van de verzoekende

partijen, wil vestigen op de omstandigheid dat de Raad, na een voorlopig onderzoek van de ontvankelijkheid op grond van de beschikbare gegevens, op het eerste gezicht redenen heeft om aan te nemen dat de voorliggende vordering mogelijk onontvankelijk is bij gebrek aan afdoende uiteenzetting van middelen in het verzoekschrift.

De Raad nodigt de verzoekende partijen uit om, in geval van verzoek tot voortzetting, naar aanleiding van de indiening van de wederantwoordnota of, in voorkomend geval van de toelichtende nota, hierover standpunt in te nemen.

VI. ONDERZOEK VAN DE VORDERING TOT SCHORSING

Op grond van artikel 40, §1 DBRC-decreet kan de Raad de schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing bevelen op voorwaarde dat er hoogdringendheid is en dat de verzoekende partij of partijen minstens één ernstig middel aanvoert dat de vernietiging van de bestreden beslissing kan verantwoorden.

A. Hoogdringendheid

Standpunt van de partijen

1.

De verzoekende partijen zetten de hoogdringendheid als volgt uiteen:

“Het niet schorsen van de bouwvergunning zou in de gekende omstandigheden onverantwoord zijn.

Kan men zich een ogenblik voorstellen welke onherstelbare schade (voor alle partijen) zou plaatsgrijpen mocht de nv aspiravi beginnen bouwen, om later, bij een negatieve beslissing, in kracht van gewijsde, vast te stellen dat de bouwvergunning er niet komt ... en zou zij moeten afbreken.”

2.

De verwerende partij antwoordt dat de verzoekende partijen in zeer algemene bewoordingen stellen dat niet schorsen onverantwoord zou zijn. Dit kan volgens de verwerende partij niet aanzien worden als een voldoende concrete, precieze en aannemelijke uiteenzetting van gegevens die aantonen dat de afhandeling van de vernietigingsprocedure te laat zal komen om de aangevoerde persoonlijke nadelige gevolgen te voorkomen. De verwerende partij voegt hier aan toe dat zij ook geen kennis heeft van het aanvatten van de werken.

3.

De tussenkomende partij merkt op dat de verzoekende partijen nalaten aan te tonen welke onherstelbare schade zich dan wel zou voordoen. Zij stelt een schending van artikel 56 Procedurebesluit vast nu de verzoekende partijen volgens haar geen uiteenzetting geven van de redenen die aantonen dat de schorsing hoogdringend is en leidt hieruit af dat het verzoekschrift onontvankelijk is.

In zoverre de verzoekende partijen verwijzen naar hun verzoekschrift ingediend in de voorgaande procedure tegen de ondertussen vernietigde vergunningsbeslissing, merkt de tussenkomende partij ten slotte op dat zij hierin enkel om de vernietiging van de beslissing van 16 juli 2014 hadden verzocht en niet om de schorsing. Door geen schorsing te vragen van een volgens de verzoekende partijen eerdere nagenoeg identieke vergunningbeslissing, tonen de verzoekende partijen volgens de tussenkomende partij zelf aan dat er geen hoogdringendheid is.

Beoordeling door de Raad

1.

De verzoekende partij die zich op hoogdringendheid beroept, moet, op grond van artikel 40, §1 DBRC-decreet en artikel 56, §1, 2° en artikel 57, 1° Procedurebesluit, in haar verzoekschrift, in voorkomend geval ondersteund met de nodige overtuigingsstukken, een uiteenzetting geven van de redenen die aantonen dat de schorsing hoogdringend is gelet op de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing.

De vereiste van hoogdringendheid impliceert onder meer dat de verzoekende partij moet aantonen dat de behandeling van haar zaak onverenigbaar is met de behandelingstermijn van een vordering tot vernietiging. Meer in het bijzonder rust op de verzoekende partij de bewijslast om met voldoende concrete, precieze en aannemelijke gegevens aan te tonen dat de afhandeling van de vernietigingsprocedure te laat zal komen om de verwezenlijking van de aangevoerde nadelige gevolgen, die voor haar persoonlijk voortvloeien uit de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing, te voorkomen.

Er moet bovendien een oorzakelijk verband worden aangetoond tussen de aangevoerde nadelige gevolgen en de bestreden beslissing, zodat deze kunnen worden voorkomen door een schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing.

De tussenkomende partij kan niet gevolgd worden waar zij uit het niet-instellen van een schorsingsvordering tegen een eerdere beslissing afleidt dat er geen hoogdringendheid aanwezig kan zijn. Voor vorderingen die vanaf 1 januari 2015 zijn ingeleid, is immers niet meer vereist dat een schorsingsvordering samen met een vordering tot vernietiging wordt ingediend en is de voorwaarde van het moeilijk te herstellen ernstig nadeel vervangen door de vereiste van 'hoogdringendheid'.

2.

Los van de vraag of het verzoekschrift van de verzoekende partijen ontvankelijk is gelet op het - prima facie - gebrek aan uiteenzetting van middelen, stelt de Raad vast dat de verzoekende partijen geen hoogdringendheid aantonen.

Zij zetten niet uiteen welke persoonlijke nadelige gevolgen voor hen voortvloeien uit de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing, noch waarom de behandeling van hun zaak onverenigbaar is met de behandelingstermijn van een vordering tot vernietiging.

Het is niet aan de Raad om te zoeken in voorgaande procedures wat de '*gekende omstandigheden*' zijn noch welke '*onherstelbare schade*' hiermee berokkend zou kunnen worden. De bewijslast ligt bij de verzoekende partijen en de zeer korte en vage passage in hun verzoekschrift kan daartoe niet volstaan.

Er is dan ook niet voldaan aan de in artikel 40, §1 DBRC-decreet en de artikelen 56 en 57 van het Procedurebesluit gestelde voorwaarde dat een bestreden vergunningsbeslissing alleen geschorst kan worden wanneer er hoogdringendheid wordt aangetoond. Deze vaststelling volstaat om de vordering af te wijzen.

B. Ernstige middelen

Aangezien de Raad in het vorige onderdeel heeft vastgesteld dat de verzoekende partijen de hoogdringendheid niet aantonen, is een onderzoek naar de ernst van de middelen, in zoverre er ontvankelijke middelen vermeld zijn, niet aan de orde.

BESLISSING VAN DE RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

1. De Raad verwerpt de vordering tot schorsing.
2. De uitspraak over de kosten wordt uitgesteld tot de beslissing over de vordering tot vernietiging.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel in openbare zitting van 19 september 2017 door de zevende kamer.

De toegevoegd griffier,

De voorzitter van de zevende kamer,

Chana GIELEN

Marc VAN ASCH